

Stokholmas un Upsalas mācītāja Kārļa Žola ceļavārdi šai nedēļai

2.maijā

Šodien liela daļa kristīgās pasaules svin Lieldienas. Tie, kas saista sevi ar pareizticīgo un vecticībnieku tradīciju, dažādās valodās, ar gaišumu sirdī viens otram saka “Kristus ir augšāmcēlies” un atbild “patiesi augšāmcēlies”. Un ir tik skaisti, ka Lieldienas visiem nav vienā un tajā pašā datumā, jo arī tā mēs atzīstam, ka esam un varam būt dažādi. Arī fakts, ka Lieldienas katru gadu gan Austrumu, gan Rietumu tradīcijā ir citā datumā, norāda, ka ir norises, kuras nav un nevar būt ieliekamas mūsu rāmjos, priekšrakstos, sastingumā. Diemžēl kristietības vēsture pazīst absurdas idejas par Lieldienu datuma noteikšanu vienā un tajā pašā datumā visus gadus, tā dievišķo vēloties pakļaut teologu/ideologu noteiktiem rāmjiem. Paldies Dievam, tik ļoti vēl neesam nocietinājušies.

Jo arī katrs augs dabā plaukst, zied, nes augļus, dod sēklas un vīst savā laikā. Un nebūt ne katru gadu vienādi. Dzīvības procesi atkarīgi no tik daudz un dažādiem faktoriem! Katrs augs dabā ir īpašs, unikāls. Dzīvība pastāv dažādībā. Vai zināt, ka arī vislabākie augļi izaugs tajā dārzā, kurā būs lielāka augu dažādība? Šī dažādība ir kas tāds, kas neiekļaujas cilvēku idejās par saimniecisku izdevīgumu un priekšrakstu rāmjiem. Gudrs ir tas saimnieks un zemnieks, kas to saprot. Lai gan, protams, gudrs un labs saimnieks arī seko līdzi, kam ir, un, kam nav vērtība un jēga. Skatoties uz dzīvi kā tādu, mēs apjaušam, ka pēc šī esības pamatprincipa vadās arī pats Radītājs, šo pasauli izveidojot nebūt ne vienvēidīgu. Protams, no otras puses mēs arī zinām, ka, piemēram, cilvēku “zinātne” iepriekšējā gadsimta laikā mākslīgi, ģenētiski cenšas modificēt augus, arī dažādi tos cenšoties padarīt par nedzīvu lietu, vienkārši precī, kas pakļaujas biznesa plāniem, neatkarīgi no dabas un Radītāja. Bet arī Kristus par sevi runā kā par augu - vīna koku, kas attīstās saskaņā ar

dabas norisēm un saskaņā ar Radītāju. Par to lasām vienā no Evaņģēlija tekstiem, kas likts pārdomām laikā pēc Lieldienam: “ES ESMU patiesais vīnakoks, un dārzkopis ir mans Tēvs. Katru zaru manī, kas augļus nenes, viņš noņem, un katru, kas augļus nes, viņš šķīstī, lai tas jo vairāk augļus nestu” (Jņ. 15:1-2). Dzīvot saskaņā ar šo lielo Dārzkopi nenozīmē neievērot likumības un lielos esības pamatus. Tas nozīmē organiski augot un attīstoties, izvērtēt un tiekties pieredzēt un sajūst, kas ir dzīvība un kā tā sevi izpauž. Jā, arī noņemt no sevis to, kas ir nedzīvs. Ļoti iespējams, ka dažādība arī tavā esībā norāda uz dzīvību. Tāpēc ievērosim gan Saulgriežus, gan Lieldienas - gan pēc Rietumu, gan Austrumu tradīcijas, neizšķīstot, bet paturot to, kas mēs esam. Tas viss ir daļa no lielās Dzīvības. To akceptēt, tajā saprast un īstenot kārtību, ir daļa no līdzdalības Radītājā, kas pats ir Dzīvība un Augšāmcelšanās.